

Եսոց 'ի կասպյատ կոհակաց
 Փրփրացելոց յորձանաց .
 Յառներ , արոփեր և յահուր
 Խորանդընդոց վազեր կուր . . .
 „ Արձանացիր , զի՞ մոլխ ,
 Զայն սուրբ հարաւ 'ի լսելին .
 „ Դից վայելէ վանամըս մարդ ,
 „ Երջանկութիւն իայ պատրաստ .
 „ Մի՞ գանդատ թիւր մըտաց քոց
 „ Չարս իմասցիս զաստուածոց ,
 Հարեալ զամօթի
 Հայեր խոնարհ 'ի գետին ,
 Եւ պատգամին դիւրանսաց
 Նշեալ յուշի և գընաց : . . .
 Լուսնի երկիցս առեալ հիռ ,
 Ի նոյն պարեխ դառնույր ժիր .
 „ Մահուն ժանեաց զիս յանպուրծ
 „ Թափեցեր , Տէրըդ հանուրց .
 „ Ի գութ սիրոյդ բարեխնամ
 „ Եսուր իսկ ինձ բարեկամ .
 „ Քան յինէն Տէր , ոճիրն այն .
 „ Զոր լացի զլաց զըզընթեան :
 „ Դու 'ի մըրըիկս ալեծուփ
 „ Նաւահանդիսա ասա ընդ հուսու .
 „ Եւ ձեռք յօշան հասեալ փոյթ
 „ Հանէ զլարդիկ 'ի յանփոյթ ,
 Զայս նա . Ետես ծոց 'ի ծոց
 Կոնձիս երկու հողմակոծ
 Հովանաւոր ըզկամար
 Գործեալ զլայրօքըն դալար ,
 Անդրի կանգնեաց անդանօր ,
 Բնկերութեսն արձան նոր : . . .
 Երկու ևս ամք . 'ի նոյն ժայռ
 Ընդ առաւօսս կանխեալ դայր
 Բներկրապատար զուարթադէմ
 Զձեռս ամբարձեալ յարեգդէմ .
 „ Գոհանամ զքէն , բարեաց Տէր
 „ Որ զբարեկամ և ըզսէր
 „ Նախ սփոփանաց ինձ 'ի դիւր ,
 „ Զերանութիւն արդ ետուր .
 „ Ալյիշատակ լցին միշտ
 „ Այն բանք չըրթանցս ամպարիշտ :
 „ Այն և մարդ 'ի կեանս իւր
 „ Կոխէ զդից հետոս անստերիւր ,
 Անդէն արկեալ ձեռն 'ի գործ
 Կանգնէ տաճար , ըզգօն փորձ ,
 Զոսկի , քանդակ և ըզիկա
 Ոչ մուծանէ յայն դահիճ ,
 Եւ զելլագայ ճարտարաց
 Դըրուագ նըրբին թող մերժեաց .
 Փայտ անտառի և եղէգն
 Եղին պահանգ և 'ի գեղիկ .
 Մարդագետին հեշտագայլ
 Էր յատակաց կըճասալ
 Եւ պարզունակ 'ի դրանդն այն
 Դրոշմեաց զանոն բարութեան :

ՓԱՌՆԻ

ՏՆՏԵՍՄԱԿԱՆ ԳԻՏԵՆԻՐ

Կան առանց կարեւու լուս օր պահեւու համբ :

Վըօր բողկը (թուրք) առ քերէ (անդառէ ըստ)
 ու կաթը հողէ ամանի մը մէջ լեցուցած , ան քե-
 րած բողկէն մէկ դրդալ դիր կաթին մէջ . ասան
 կով կաթը շատ օր կը դիմանայ առանց կտելու :

Կան իրբեւու կոտնգին ուղար ըւլաւու համբ :

ԿԱԹԸ խմելու համար երբոր քիչ մը եփել կ'ու-
 զես , մէջը քիցիկ մը աղ դիր ։ ասանկով կաթը կը-
 տրելու վանդէն ազատ կ'ըլլայ , մանաւանդ ամա-
 ռուան տաքին և փոթորկալից օդ եղած ատեն :

ԿՐԵՇ Կան աղեկն ընդունելու համբ :

ԿՐԵՇ կաթին մէջ քիչիկ մը փոթաս կամ սօսս
 դիր . խիստքիչ պէտք է օր դնես , թէ չէ կ'աւրուի
 կաթը : Ետքը սասակիկ կրակի վայ դրած աղէկ
 մը խաւնէ . կաթը կը շտկուի :

Կան բնւլին պէտք է պահեւ որ գէլ համ ըստնէնայ :

ԿԱԹԸ քիչ մը եփելէն ետև մաքուր ամանի մը
 մէջ լեցուր . և թէ օր բերանը բաց թողուս գէշ
 համ կ'ունենայ . և թէ օր խուփով գոյես բերանը ,
 դարձեալ գէշ համ կ'ունենայ . անոր համար պէտք
 է օր միայն լաթով մը ծածկէս ամանին բերնին վայ
 լաթը կապելով օր քովերէն ծակ չի մնայ . ասան
 կով կաթը իր աղէկ համը չի կորսնցներ :

ՀԱՆԵԼՈՒԿ

Ես օր յերրորդ աւուր ծընայ ,
 Յերիր աւուր փոփոխեցայ .
 Ի փեսայէն ունայնացայ ,
 Ի 'ի փեսայէն դարձեալ լըցայ :
 Կըրկին կըրից պատճառ եղայ ,
 Եւ լինիցին միշտ առյապա .
 Ուրախութեան և տրտութեան ,
 Յոր ոք օր կամ բնաւորերայ :